

This poem is available for free public use only on 20th March 2011, as part of the worldwide readings in support of the internationales literaturfestival berlin's Freedom for Liu Xiaobo appeal.

Liu Xiaobo

ODOTAT MINUA TOMUN KESKELLÄ

– vaimolleni, joka odottaa minua päivästä päivään

ei muuta nimestäsi jää, ei muuta
kuin että odotat minua yhdessä kotimme tomun kanssa
nuo kerrostumat
kasautuneina, pursuamassa joka nurkassa
vastahakoisesti raotat verhoja
ja sallit valon rikkoa niiden rauhan
kirjahyllyssä käsin kirjoitettu kansipaperi tomun peitossa
maton kuviointi hengittää tomua
kun kirjoitat kirjettä minulle
ja ihastelet kynänkärjen tomua
kipu viiltää silmiäni
istut siinä kokonaisen päivän
uskaltamatta liikkua
koska pelkää tällaavasi tomua
yrität hallita hengitystäsi
ja annat hiljaisuuden kirjoittaa tarinan.
Tällaisina hetkinä
vain tukehduttava tomu
on ainoa uskollinen
sinun näkysi, hengityksesi ja aika
läpäisevät tomun
sielusi syvyyksissä
vähä vähältä rakentuva hautakammio
kohoaa jaloista
tavoittaen rinnan
tavoittaen kurkun
tiedät että se hauta
on paras lepopaikkasi
minua odottaa

vailla pelkoa tai levottomuutta
juuri siksi vaalit tomun hämärää, tyyntä tukahtumista
odottaessasi, odottaessasi minua
odostat minua tomun keskellä
etkä antaudu valolle ja ilman liikkeelle
annat vain itsesi hautautua tomuun
annat vain itsesi vaipua uneen tomun keskellä
kunnes palaan
ja sinä havahdut
pyyhit tomun iholtasi ja sielustasi.
Minkälainen ihme – paluu kuolleista.

9. huhtikuuta 1999

englannin kielestä suomentanut Lauri Otonkoski